STADIONUL - școală a educației

SPORTUL și spiritul colectiv

Între elementele care definesc relațiile între oameni și care marchează superioritatea societății socialiste se află, fără îndoială, și afirmarea viguroasă a colectivismului în întreaga activitate socială. Eradicarea egoismului, a intereselor individuale meschine sînt beneficii de mare însemnătate ale noii orînduiri, un suport al stimulării energiilor creatoare, a realizărilor în toate domeniile.

Procesul de contopire a intereselor individului cu cele ale colectivului, proces determinat de noile relații statornicite în societatea socialistă, se află, firește, sub influența permanentă a factorilor educativi, care-i pot grăbi evoluția. Unul dintre acești factori este și sportul, activitate socială cu puternice efecte asupra celui ce-l practică.

Afirmarea plenară, izbînzile unor sportivi sau echipe în întrecerile de amploare, performanțele strălucite realizate în condiții de aprigă concurență, împlinirile concomitente pe tărîm social și sportiv nu sînt întotdeauna numai rodul strădaniilor personale. Ele constituie de cele mai multe ori realizări colective, pe care chiar cei în cauză le recunosc ca atare, atribuindu-le și celor din jur. Nouă-zece fotbaliști trudesc pînă la epuizare timp de 90 de minute pentru a-i crea celui de al unsprezecelea marea satisfacție a înscrierii golurilor și, poate, a realizării victoriei ; patru-cinci handbaliști se zbuciumă și suportă cu stoicism duritatea luptei pe semicere pentru ca al șaptelea, golgeterul echipei, să culeagă ropote de aplauze și să-și audă scandat numele de sute, de mii de spectatori ; cîțiva cicliști, animați de un emoționant spirit altruistic, trec fără ezitare peste ambițiile personale și peste eventuala șansă de a primi, la capătul unei etape, coroana învingătorului îmboldiți de sentimentul nobil și generos de a proteja „evadarea" colegului cel mai bine plasat în clasamentul competiției, sau îi oferă în momentele grele ale cursei tot sprijinul, inclusiv propria-i bicicletă...

Dar cîte alte dovezi peremptorii de spirit colectiv nu oferă sportul ? Și cît de puternic se răsfrîng generozitatea, nobilul sentiment al altruismului, educat prin sport, în întreaga viață și activitate a tînărului ! Semnificativă în acest sens ni se pare părerea maestrului emerit al sportului la rugby Gheorghe Pârcălăbescu, **care spunea :** „În sporturile de echipă marele talent constă în a-ți valorifica la maximum calitățile, subordonîndu-le însă lucrului în echipă, scopul final fiind succesul colectivului din care faci parte și nu al tău personal".

Desigur, ca și în alte domenii, și în sport se întîlnesc exemple de individualism îngust, de punere a intereselor personale mai presus de cele colective, de egoism. Nu sînt elemente definitorii pentru masa tinerilor angajați și în activitatea sportivă. Dar, oricît de redusă ar fi categoria acestor sportivi, educatorii trebuie să acționeze cu multă băgare de seamă pentru eradicarea unor asemenea atitudini și concepții dăunătoare nu numai performanțelor, ci și evoluției sociale a tînărului. Astfel ca sportul să devină o adevărată școală a colectivismului fără excepții...

RĂSPUNDERI...

Una dintre echipele fruntașe ale tenisului nostru, Politehnica Cluj-Napoca (pe locul IV în turul Diviziei A), se poate mîndri cu tineri care, pe plan profesional și pe acela al performanței s-au afirmat în aceeași măsură. **Lucian Boldor,** jucătorul nr. 1 al formației, este unul dintre cei mai apreciați ingineri de la Întreprinderea de tricotaje „Someșul" ; **Olimpiu Negru** face parte din corpul profesoral al Institutului politehnic ; **Vera Pura** este inginer la Trustul de construcții. **„Ei, precum și ceilalți componenți ai echipei noastre, ca inginerul Gheorghe Komoroczy sau tehniciana Lucia Suciu, obțin bune rezultate la locurile lor de muncă** — ne spunea antrenorul **Bela Pusztay. Deși au răspunderi mari pe linie profesională, componenții lui „Poli" nu neglijează antrenamentele. Sîntem chiar puși în situația de a le face programe de pregătire uneori diferențiate de acelea ale altor jucători, întrucît fiecare lucrează în vederea unui meci cel puțin 4—5 ore pe zi".**

Fapt de care ne-am convins cînd i-am văzut pe acești tineri cu cîtă conștiinciozitate muncesc în producție și la antrenamente.

Ion GAVRILESCU

REVENIRI PE DRUMUL BUN

De curînd, la Pitești am fost oaspeții **Școlii sportive de atletică grea „Viitorul"**, unitate care în cei patru ani de existență a obținut numeroase rezultate remarcabile. La realizarea acestor succese o contribuție însemnată a avut-o munca de educare a tinerilor sportivi. **„În principal** — ne spunea directorul Iuliu Nicolaescu — **urmărim trei obiective : situație bună la învățătură, pregătire sportivă superioară și mai ales formarea sportivului ca om".** Ni s-a mai vorbit despre permanenta legătură a cadrelor didactice cu părinții elevilor, ca și despre faptul că, atunci cînd unii sportivi și chiar antrenori n-au respectat cerințele acestui proces educativ, au fost luate măsuri ferme. **„La noi,** preciza prof. Dragoș Georgescu, **apare des termenul de „recuperat" prin sport. Muncind cu elevii, depistîndu-le slăbiciunile de caracter, ajutîndu-i, luînd legătura cu părinții, cu școala unde învață fiecare, ajungem ca pe cei mai mulți dintre cei care au astfel de lipsuri, să-i aducem pe drumul cel bun".** Ne-au fost puse la dispoziție și cîteva nume ale unor astfel de tineri, astăzi sportivi de nădejde : **Romulus Mihai, Valentina Ciucă, Călin Nicolae, Daniela Dumitrescu, Gh. Dinu, Marian Dragomir** ș.a.

Evident, că munca de educare a tinerilor este dificilă, că nu întotdeauna se obțin succese. Dovadă, ceea ce ne spunea unul din antrenorii școlii.

— Asta nu înseamnă că n-avem și insuccese, afirmă cu părere de rău Gh. Andraș. **Cîte n-am pătimit, de pildă, cu Dinu Manole. Un talent evident la lupte și judo — a cucerit medalii în campionatul republican — dar insuficient preocupat de învățătură și nedisciplinat. Ajunsesem să-l pregătesc în particular pentru școală și tot n-am realizat nimic. Pînă la urmă a fost exclus, din școală, ca, de altfel, și baschetbalistul Mihai Ciociu. Nu sîntem obișnuiți să facem nici o concesie atunci cînd este vorba de educație...**

În final, reținem o idee interesantă : **„Ar trebui,** spunea directorul I. Nicolaescu, **ca în munca de educare a sportivilor să se facă un front comun. Peste tot, în școli, asociații sau cluburi, să se manifeste aceeași exigență. Noi, la Pitești, l-am suspendat pe M. Dinu, dar el a revenit după cîteva zile, ostentativ, sfidîndu-ne, cu un trening pe care scria „Dacia Pitești". Or, în asemenea situații este greu să se vorbească de recuperare prin sport".**

Modesto FERRARINI

ABATERI DE LA ETICĂ ȘI CONSECINȚELE LOR

Comportarea surprinzător de slabă a echipei masculine de volei C.S.U. Galați, în actualul campionat, precum și climatul nesănătos ce domnește în cadrul formației feminine, au constituit de curînd tema unei ședințe de analiză.

Echipa masculină, care în anii trecuți s-a numărat printre fruntașele primei divizii, a ajuns acum în situația de a retrograda. Cauzele, multiple și deosebit de grave, au fost identificate în : **lipsa de disciplină și de atașament față de culorile clubului a unor jucători ca R. Dumitrescu, Tr. Antonescu, S. Țigăeru, D Ungureanu, C. Zugravu, C. Gheorghe, S. Constantinescu** care au absentat de la instruire și chiar de la meciuri oficiale, au ridicat pretenții materiale nejustificate, au avut abateri de la etică, antrenamentele au fost făcute la întîmplare, superficial, pe perioada cît a lipsit prof. Fl. Balaș, s-a vădit lipsa de preocupare pentru împrospătarea lotului după plecarea unor jucători (Păduraru, Preda, Stere), atitudine conciliantă, lipsită de exigență a biroului secției și consiliului clubului față de actele de indisciplină etc.

În ceea ce privește echipa feminină (antrenor **Tr. Vilsan**), lipsa de fermitate a dus la instaurarea unui climat necorespunzător de muncă. **Jucătoarele Maria Obreja, Petruța Tache, Alexandrina Focșa, Mariana Focșa, Doina Rusu lipsesc deseori de la antrenamente ; se comit frecvente abateri de la etică (M. Obreja, A. Focșa, C. Hallo, P. Tache).** În acest sens se remarcă îndeosebi Obreja, care are și o situație precară la învățătură !

În urma ședinței de analiză s-au luat o serie de măsuri, dintre care amintim : ultim avertisment echipei masculine, scoaterea din lot a jucătoarelor A. Focșa și C. Hallo, ultim avertisment jucătoarelor M. Obreja, P. Tache, M. Focșa, înființarea pe lîngă clubul gălățean a unor secții de juniori.

T. SIRIOPOL, coresp. județean

INTRANSIGENȚĂ FAȚĂ DE ACTELE DE INDISCIPLINĂ!

...*Ion Moga* este handbalist la Voința Sebeș. Inițial, sportiv disciplinat, atașat de echipă. Apoi, fără nici o justificare, Moga s-a dezis. Absențe nemotivate, pregătire inconsistentă. Aportul său...

...*Ion Gal,* fotbalist la Soda Ocna Mureș s-a înscris și el în aceeași categorie de sportivi certați cu disciplina, cu munca. Mulți și-l reamintesc din meciul cu Metalul Aiud. Nemulțumit de o decizie a arbitrului, a încercat să-și facă singur dreptate. Cum ? Prin injurii și bruscarea conducătorului de joc.

Cazurilor menționate li se alătură altele avînd drept „eroi" pe fotbaliștii *Vasile Haidău* (C.I.L. Blaj), *Adrian Buta* (C.F.R. Teiuș), *Emil Miheț, Liviu Miheț, Vasile Buta* și *Marin Giurgiu,* toți de la Arieșul Cîmpeni, jucători care în partida cu P.T.T.R. Alba Iulia s-au năpustit asupra arbitrilor insultîndu-i și bruscîndu-i.

Iată unde duce lipsa de răspundere și de autocontrol, dar și slaba preocupare față de educarea tinerilor sportivi.

Dar nu numai sportivii, ci și unii tehnicieni, antrenori și instructori din județul Alba prezintă inadmisibile slăbiciuni pe plan educațional. Antrenorul de fotbal *Ioan Moraru,* fost la Textila Sebeș, în loc să se ocupe cu simț de răspundere de pregătirea echipei, s-a răfuit cu arbitrii, antrenorii și jucătorii formațiilor adverse. Instructorul *Emil Florea,* de la echipa de fotbal juniori Minaur Zlatna, a mustrat în repetate rînduri arbitrii în fața propriilor jucători. Mai mult, i-a amenințat cu bătaia pe cei care nu au ținut seama de „recomandările" sale. Instructorul de fotbal *Samoilă Iepure* (Olimpia Aiud) a avut ieșiri huliganice la jocurile susținute de echipa sa în compania formațiilor Recolta Galda și C.F.R. Teiuș.

Organele sportive din județul Alba au obligația să manifeste și mai multă exigență față de sportivi și antrenori. Dar și față de unii spectatori care, ignorînd cauzele insucceselor echipelor favorite (Voința Alba Iulia, volei) se reped asupra arbitrilor, cerîndu-le „explicații"...

Tiberiu STAMA

SUCCESE ÎN SPORT ȘI ÎN VIAȚĂ

Este vorba în rîndurile de față despre un om pentru care laudele au exact valoarea care trebuie să o aibă. Elogiile celorlalți nu înseamnă, nicidecum, un scop în sine, ci mai degrabă un îmbold pentru a face mai mult și mai bine. Un astfel de om este specialistul probei de pistol viteză, Corneliu Ion.

Dar pentru că aceste considerații se referă la un sportiv care a reușit, la cei 25 de ani ai săi, o performanță absolută, 600 p din 600 posibile, oricine își poate pune legitima întrebare : ce și-ar mai putea dori acum Corneliu Ion de la sport ? A doua zi după realizarea acelui rezultat absolut, Corneliu Ion s-a prezentat la poligon la ora obișnuită, s-a echipat, a intrat pe stand și s-a antrenat cu o jumătate de oră mai mult ca de obicei... „Am învățat de-a lungul vieții, de la tovarășii mei de muncă — profesori, antrenori, colegi de școală sau de facultate, coechipieri — că nimic nu se poate realiza fără muncă, fără seriozitate, fără sacrificii. Fără ei nu aș fi putut realiza nimic. Vreau să spun că dacă un sportiv nu este puternic angrenat în mecanismul social, dacă nu participă și nu caută să rezolve și problemele timpului în care trăiește, atunci nu poate fi și un sportiv desăvîrșit. Adică așa cum vreau eu să fiu".

Aceeași seriozitate pe care sportivul clubului Steaua o etalează pe poligoanele de antrenament și de concurs, o demonstrează și în planul vieții particulare. Corneliu Ion este absolvent al Academiei de Studii Economice din București. Este căsătorit și are un copil, iar foarte curînd va mai avea unul... Manifestă un permanent interes față de propria sa formație culturală, este mereu interesat de problemele sociale și politice. Acestea au fost, de altfel, cîteva dintre argumentele primirii sale în rîndul membrilor de partid...

Radu TIMOFTE

PASIUNI TANGENTE...

Numele maestrului sportului Ștefan Iancovici *nu poate fi despărțit de activitatea motociclismului și automobilismului nostru din ultimii 20 de ani. De peste două decenii, Ștefan Iancovici este prezent, permanent, la marile competiții interne și internaționale în care sînt angrenate echipele reprezentative de care aparține. De 12 ori a cucerit titlul de campion național. Din 1957 a concurat pentru clubul bucureștean Metalul în probe de viteză și motocros, iar din 1967 a renunțat la alergările pe două roți, dedicîndu-se, cu aceeași pasiune și putere de muncă, automobilismului. Cu o Dacie 1300 — pregătită special pentru curse și raliuri, sau cu un Renault 12 Gordini, înregistrează noi succese în disputele cu reputați concurenți din țară și de peste hotare.*

Comunistul Ștefan Iancovici, *în afara traseelor de curse, este un pasionat specialist și tehnician al unității „Dacia Service" din str. Paul Greceanu din Capitală, unde meșterește cu migală de bijutier motoarele ce-i sînt date în grijă* „De mic am fost obișnuit cu munca. Prin ea am realizat totul în viață. Acum, la 43 de ani, alături de coechipierul de întreceri *Petre Vezeanu* țintesc noi succese în raliuri și campionat..." *ne-a spus apreciatul sportiv.*

Paul IOVAN

— ÎMPLINIRI —

FILE DE ISTORIE

„MUZEUL SPORTULUI"

Inaugurat la 7 mai 1971, **„Muzeul sportului"** a devenit prima instituție muzeală menită să realizeze, prin intermediul documentelor, întreaga biografie a mișcării sportive.

Concentrînd într-un spațiu propriu (situat în încăperile de sub tribuna I a stadionului „23 August") piese originale reprezentative pentru istoria fenomenului sportiv de pe teritoriul patriei noastre, muzeul prezintă astăzi publicului adevărul că și în acest domeniu important al vieții sociale — SPORTUL — prezentul socialist își are rădăcini într-un trecut cu care ne mîndrim.

Primită cu deosebit interes, încă de la inaugurare, vizitată în răstimpul celor cinci ani de către un public numeros, precum și de o serie de specialiști români și străini, noua instituție muzeală acoperă în spațiu și în timp întreaga istorie a sportului românesc, înfățișată sub forma unei sinteze a forțelor evolutive conforme legităților impuse de dinamica social-istorică.

Prin aceste însușiri, cît și prin multitudinea și varietatea exponatelor, **„Muzeul sportului"** își afirmă an de an prezența activă nu numai în rețeaua instituțiilor muzeale din țara noastră, ci și între muzeele sportului din alte țări : Elveția, Finlanda, Polonia R.S. Cehoslovacă, S.U.A., Suedia, U.R.S.S., cu care se află într-o continuă colaborare.

Prin problematica și profilul său, muzeul are de acum vîrsta de la care i se pot pune în față sarcini multiple. În cei cinci ani de existență, el a dobîndit marea calitate că **este al sportului,** a înființat expoziții permanente în diferite localități și la marile cluburi, a înființat un muzeu al sporturilor de iarnă la Miercurea Ciuc, un muzeu județean la Bistrița (Năsăud), a participat la cîteva expoziții internaționale, contribuind, prin mijloace și forțe proprii, la completarea procesului de educație fizică și patriotică, la crearea unui nou public — alături de cel al stadioanelor —, la informarea acestui public cu tot ceea ce a creat și a obținut istoria vieții sportive românești.

NICOLAE POSTOLACHE